

ПРОВЕДЕННЯ РЕГЛАМЕНТОВАНОГО ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ СЛУЖБ ТИЛУ З УРАХУВАННЯМ ГОТОВНОСТІ ЗАПАСНИХ ВИРОБІВ, ІНСТРУМЕНТУ ТА ПРИЛАДІВ

Писаревський С.В., викл.

Національна академія Національної гвардії України, м. Харків

Технічні засоби служб тилу (ТЗСТ) у Національній гвардії України здебільшого знаходяться в режимі тривалого зберігання, під час якого передбачене проведення низки технічних заходів для підтримання їх у бойовій готовності, а саме: контрольно-технічні огляди, номерні технічні обслуговування (ТО-1, ТО-2), регламентовані технічні огляди (ТО), випробування, переконсервація тощо.

Певне місце в цій системі займає регламентоване ТО, яке проводиться з установленною періодичністю, незалежно від технічного стану зразків ТЗСТ.

Основними заходами регламентованого ТО є випробування техніки та примусова заміна деталей з обмеженим терміном зберігання (як правило, це мастила, інші рідини, гумово-технічні вироби). Зараз, в умовах відсутності поставки нових зразків ТЗСТ, їх переважна більшість знаходиться на зберіганні 25 і більше років. Це обумовлює їх моральне та фізичне старіння. Тому встановлені терміни проведення заходів ТО не відповідають рівню їх надійності й потребують перегляду.

Результати дослідження системи ТО ТЗСТ дозволяють визначати раціональні терміни проведення регламентованого ТО на основі вивчення показників надійності, коефіцієнтів готовності, імовірності безвідмовного зберігання та ін.

Поряд із цим набуває актуальності питання врахування вартісних характеристик зберігання інженерної техніки. Раніше такі дослідження проводилися для ТЗСТ, які використовуються за призначенням, де за критерій ефективності функціонування системи технічного обслуговування обирався мінімум витрат на ТО та ремонт.

Однак в умовах ресурсних обмежень на експлуатацію техніки під час розгляду витрат на регламентоване обслуговування стає важливою така складова, як вартість і час доставки запасних виробів, інструменту та приладів (ЗІП) за їх відсутності. Термін відновлення несправного виробу ТЗСТ включає в себе час на заміну несправного елемента справним зі складу ЗІП, а в разі його відсутності враховується і час на доставку ЗІП. У зв'язку з цим під час вирішення

завдань із раціоналізації періодичності регламентованого ТО ТЗСТ інженерної техніки пропонується ввести в розгляд коефіцієнт готовності ЗІП, який визначається як середня ймовірність того, що ЗІП перебуває у безвідмовному стані. При цьому за відмову ЗІП приймається такий стан пари об'єкт – ЗІП, за якого об'єкт утратив працездатність через відмову елемента, а цей елемент у ЗІП відсутній.

Новизною запропонованого підходу до визначення періодичності проведення регламентованого ТО ТЗСТ є одночасне врахування вартості та часу доставки запасних частин у разі їх відсутності.

ПРОЕКТУВАННЯ ЦЕХУ З БЕЗВІДХОДНОЇ ПЕРЕРОБКИ СТАВКОВОЇ РИБИ

Постнов Г.М., канд. техн. наук, проф.

Луганський національний аграрний університет, м. Старобільськ

Червоний В.М., канд. техн. наук, доц.

Старков В.О., магістрант

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Для розвитку рибопереробної галузі України найбільш важливим є вирішення питання організації комплексної і безвідходної переробки риби з прісноводних водойм та гідробіонтів. Технології, що застосовуються сьогодні, неповністю використовують рибну сировину прісноводних водойм, що призводить до накопичення на підприємствах великої кількості відходів. Вирішити цю проблему можна, використовуючи електрофізичний вплив на сировину, зокрема ультразвуку. Під час ультразвукової обробки можна інтенсифікувати отримання ароматичних та смакових екстрактів із прісноводної риби і гідробіонтів.

Традиційні технології обробки ставкової риби не можна назвати ефективними. Риба в торгіву мережу зазвичай потрапляє в цілому вигляді, що призводить до часткових втрат сировини, яка має харчову, кормову або технічну цінність. Тому необхідно створювати нові технології, що забезпечуватимуть можливість переробки великої кількості рибної сировини та наступне комплексне використання її різних анатомічних частин.

Організація переробки ставкової рибної сировини з використанням низькорівневих технологій безвідходної переробки дозволяє зменшити вартість готових продуктів, розширити їх асортимент і забезпечити повне використання харчового потенціалу рибної сировини прісноводних водойм.